तेषां केतुरिव श्रेष्ठो रामो त्नोकिहते रतः। स्वयंभूरिव देवानां सर्वेषां समदर्शनः ।। २०।। बाल्यात् प्रभृति तं भक्तो लच्मणो लच्मिवर्धनः। प्रजाभिरामं धर्मात्मा भ्राता भ्रातर्मग्रजं ।। ५१।। सोजिय प्रियतरस्तस्य प्राणिभ्योजिय परंतपः। लक्मीवान् लक्मणो भ्रातुर्व्येष्ठस्यारिविघातिनः ॥ २२ ॥ मिष्टमत्रं तथा भोगानश्राति न हि तं विना। न विन्दिति रितं चैव मुद्धर्तमिप तं विना ॥ २३॥ मृगयामथवान्यत्र यात्तं राममनुत्रतः । त्तच्मणोऽपि जगमिनं धनुरादाय पृष्ठतः ॥ ५८॥ भरतस्यापि शत्रुघ्नो रामस्येव कि लब्मणः। प्रांपीः प्रियतरो भ्राता तस्यापि स तथाभवत् ॥ २५ ॥ ते ख्यातयशप्तः सर्वे परस्परिक्ते रताः । तुष्टिमुत्पाद्यां चक्रुः पितुर्विनयपौरुषैः ॥ २६॥ तेषां धज इवालच्यो रामो रतिकरः पितुः। प्रजाभिरामश्च भृशं बभूव सक्जेर्गुणैः ॥ २७॥ गुणैरेवाभिरामः स रञ्जयामास क्रि प्रजाः । राम इत्यभिविख्यातं नाम तस्य तथा कृतं ।। २६।। व्रतोपनयनादींश्च यथाकालं नराधिपः। कार्यामास संस्कारांस्तेषां वेदविधानतः ॥ २१॥